

საქმე # 010141319700076053

საქმე №1/აგ-39-19

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

3 აპრილი, 2019 წ.
თბილისი

ქ.

**თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:**
თავმჯდომარე: გერონტი კახეთელიძე
მოსამართლეები: მარინა ხოლოაშვილი
მზია ლომთათიძე

ზეპირი მოსმენის გარეშე, განიხილა მსჯავრდებულ ბ-----ის
შუამდგომლობა ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო, განაჩენის გადასინჯვის
თაობაზე.

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

თელავის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 7 სექტემბრის განაჩენით:

დამტკიცდა პროკურორ ელისო ტურაშვილსა და ბრალდებულ ბ-----ს
შორის დადებული საპროცესო შეთანხმება.

ბ-----ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის
კოდექსის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილის "ა" და „ბ“ ქვეპუნქტებით
გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და საქართველოს სსკ-ის 55-ე
მუხლის გამოყენებით, სასჯელის სახედ და ზომად დაენიშნა თავისუფლების
აღკვეთა 3 (სამი) წლის ვადით, რაც, საქართველოს სსკ-ის 63-64-ე მუხლების
საფუძველზე, ჩაეთვალა პირობით და გამოსაცდელ ვადად განესაზღვრა 3 (სამი)
წელი. მასვე, დამატებითი სასჯელის სახედ, საქართველოს სსკ-ის 42-ე მუხლის
გამოყენებით, დაენიშნა ჯარიმა 2000 (ორი ათასი) ლარის ოდენობით, ხოლო
საქართველოს სსკ-ის 44-ე მუხლის საფუძველზე, დაენიშნა საზოგადოებისათვის
სასარგებლო შრომა 150 (ას ორმოცდაათი) საათის ვადით.

ბ-----ს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალა პატიმრობაში ყოფნის დრო -
2015 წლის 23 ოქტომბრიდან 2015 წლის 26 ოქტომბრის ჩათვლით.

ბ-----ს, ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ” საქართველოს კანონის მესამე მუხლის თანახმად: **5 (ხუთი) წლის ვადით ჩამოერთვა**: სატრანსპორტო საშუალებათა მართვის უფლება; საადვოკატო საქმიანობის უფლება; პედაგოგიურ და საგანმანათლებლო დაწესებულებაში საქმიანობის უფლება; სახელმწიფო და ადგილობრივი თვითმმართველობის სახაზინო (საბიუჯეტო) დაწესებულებებში - საჯარო ხელისუფლების ორგანოებში საქმიანობის უფლება; პასიური საარჩევნო უფლება; იარაღის დამზადების, შეძენის, შენახვისა და ტარების უფლება, ხოლო **10 (ათი) წლის ვადით ჩამოერთვა** საექიმო და ფარმაცევტული საქმიანობის უფლება, აგრეთვე, აფთიაქის დაფუძნების, ხელმძღვანელობისა და წარმომადგენლობის უფლება.

2019 წლის 27 თებერვალს, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს შუამდგომლობით მომართა მსჯავრდებულმა **ბ-----მა**, რომელმაც მოითხოვა ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო თელავის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 7 სექტემბრის განაჩენში ცვლილებების შეტანა, კერძოდ, ძირითადი სასჯელისგან - თავისუფლების აღკვეთა 3 (სამი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-64-ე მუხლების საფუძველზე, ჩაეთვალა პირობით - გათავისუფლება და „ნარკოტიკული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ” საქართველოს კანონის მესამე მუხლის შესაბამისად ჩამორთმეული უფლებების აღდგენა.

მსჯავრდებულ **ბ-----ის** მიერ წარმოდგენილი შუამდგომლობით და თანდართული თელავის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 7 სექტემბრის განაჩენის საფუძველზე, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატამ 2019 წლის 13 მარტის განჩინებით **ბ-----ის** შუამდგომლობა დასაშვებად ცნო.

სააპელაციო პალატამ საქართველოს სსსკ-ის 313-ე მუხლის შესაბამისად, ზეპირი მოსმენის გარეშე, შეამოწმა მსჯავრდებულ **ბ-----ის** შუამდგომლობის საფუძველიანობა და მიიჩნია, რომ წარმოდგენილი შუამდგომლობა არ უნდა დაკმაყოფილდეს შემდეგ გარემოებათა გამო:

2019 წლის 13 მარტს თბილისის სააპელაციო სასამართლოში, კახეთის პრობაციის ბიუროდან შემოვიდა მსჯავრდებულ **ბ-----ის** პირადი საქმე, საიდანაც ირკვევა, რომ თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატამ 2017 წლის 11 ოქტომბრის განჩინებით იმსჯელა მსჯავრდებულ **ბ-----ის** მიმართ „საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსში ცვლილებების შეტანის შესახებ“ 2017 წლის 26 ივლისის საქართველოს კანონის გავრცელების საკითხზე, რის საფუძველზეც თელავის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 7 სექტემბრის განაჩენში შევიდა ცვლილება და მსჯავრდებულ **ბ-----ის** ქმედება საქართველოს სსკ-ის 260-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებიდან გადაკვალიფიცირდა საქართველოს სსკ-ის 273¹-ე მუხლის მე-4

და მე-5 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტზე, სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 3 (სამი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-64-ე მუხლების საფუძველზე, ჩაეთვალა პირობით და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდა 3 (სამი) წელი. მასვე, საქართველოს სსკ-ის 44-ე მუხლის საფუძველზე, დამატებითი სასჯელის სახით განესაზღვრა საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 150 (ას ორმოცდაათი) საათის ვადით. თელავის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 7 სექტემბრის განაჩენი სხვა ნაწილში დარჩა უცვლელად. აღნიშნული განჩინების შესახებ მსჯავრდებულ ბ-----ის შუამდგომლობის დასაშვებობის ეტაპზე სააპელაციო პალატისთვის ცნობილი არ იყო და განჩინების შესახებ ცნობილი გახდა სააპელაციო სასამართლოში კახეთის პრობაციის ბიუროდან მსჯავრდებულ ბ-----ის პირადი საქმის შემოსვლის შემდეგ.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, პალატა მიიჩნევს, რომ მსჯავრდებულ ბ-----ის შუამდგომლობა არ უნდა დაკმაყოფილდეს, ვინაიდან თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2017 წლის 11 ოქტომბრის განჩინებით უკვე მოყვანილია კანონთან შესაბამისობაში მსჯავრდებულ ბ-----ის მიერ ჩადენილი ქმედება.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სსკ-ის 310-314-ე მუხლებით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

მსჯავრდებულ ბ-----ის შუამდგომლობა ახლად გამოვლენილ გარემოებათა გამო განაჩენის გადასინჯვის თაობაზე, არ დაკმაყოფილდეს;

მსჯავრდებულ ბ-----ის მიმართ თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2017 წლის 11 ოქტომბრის განჩინება, რომლითაც ცვლილება შევიდა თელავის რაიონული სასამართლოს 2016 წლის 7 სექტემბრის განაჩენში, დარჩეს უცვლელი;

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, გამოტანიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

თავმჯდომარე:

გ. კახეთელიძე

მოსამართლეები:

მ. ხოლოაშვილი

მ. ლომთათიძე